

Higit pa sa isang Propeta.

The Acts of the Prophet.
Rev. Pearry Green.
Chapter 10.
Filipino.

Higit pa sa isang Propeta.

Sa kabila ng anino ng pagdududa, may ilan na magbabasa sa mga nakaraang kabanata ng ating paniniwala na si Kapatid na Branham ang propetang ipinadala sa henerasyong ito, kasama ng espiritu ni Elijah, at magiging lubhang nag-aalinlangan sa pagtataas natin ng isang tao sa ganoong posisyon. Mararamdaman nila na baka may ibang taong mas kwalipikado. Sinikap kong ilatag ang maka-Kasulatang mga kuwalipikasyon at ipakita ang buhay, ministeryo, at mga gawa ng kapatid na ito na ginawa ng Diyos sa pamamagitan ng kaniyang buhay kung ihahambing sa Banal na Kasulatan, sa paniniwalang walang bagay na nasa labas ng Salita.

Kasabay nito, pinapaalalahanan ko ang mga mamumuna sa gawaing ito, hindi para hatulan ko kayo, ngunit sa halip ay maunawaan ninyo sa inyong mga puso na mayroong mga nasa lupa noong panahon ni Jesus, na alam ang mga banal na kasulatan sa pamamagitan ng memorya, alam ang batas at ang mga salita ng mga propeta, ngunit kinailangan ni Jesucristo na sabihin sa mga Pariseong ito isang araw, "Dahil sinasabi ninyong mayroon kayong liwanag, kayo ay mga bulag." Nagtitiwala ako na ang pahayag na ito ay hindi makakasakit, ngunit may malaking posibilidad na ang ilan na nagbabasa o nakarinig nito, ay maaaring mag-claim na mayroon silang gayong paghahayag at lumiwanag sa kanilang sarili, gaya ng ginawa ng mga Fariseo, na sila ay ganap na makaligtaan, hindi sinasadya, ngunit dahil sa pagkabalag, kung ano ang ginawa ng Diyos sa henerasyong ito.

Ang Diyos ay hindi isang walang kabuluhang Diyos. Bago Niya ipinadala ang Kanyang Anak, si Jesu-Kristo, si Emmanuel sa katawang-tao, sinabi Niya sa pamamagitan ng mga propeta na magkakaroon ng isang tagapagpauna, isang sugo na mauuna sa Kanya at maghahanda ng daan. Samakatuwid, bago ang unang pagparito ni Hesukristo ay may isang sugo na nagpauna sa unang pagdating. Pagbasa mula sa Mateo 11:7-15, ang mga salita ni Jesus tungkol sa tagapagpauna na ito,

7 At samantalang ang mga ito'y nagsisiyaon ng kanilang lakad, ay nagpasimula si Jesus na magsalita sa mga karamihan tungkol kay Juan, Ano ang nilabas ninyo upang masdan sa ilang? isang tambo na inuuga ng hangin?

8 Datapuwa't ano ang nilabas ninyo upang makita? isang taong nararamtan ng mga damit na maseselan? Narito, ang mga nagsisipanamit ng maseselan ay nangasa mga

bahay ng mga hari.

9 Datapuwa't ano ang nilabas ninyo? upang makita ang isang propeta? Oo, sinasabi ko sa inyo, at lalo pang higit kay sa isang propeta.

10 Ito yaong tungkol sa kaniya'y nasusulat, Narito, sinusugo ko ang aking sugo sa unahan ng iyong mukha, Na maghahanda ng iyong daan sa unahan mo.

11 Katotohanang sinasabi ko sa inyo, Sa gitna ng mga ipinanganganak ng mga babae ay walang lumitaw na isang dakila kay sa kay Juan Bautista: gayon man ang lalong maliit sa kaharian ng langit ay lalong dakila kay sa kaniya.

12 At mula sa mga araw ni Juan Bautista hanggang ngayon, ang kaharian ng langit ay nagbabata ng karahasan, at kinukuha nang sapilitan ng mga taong mararahas.

13 Sapagka't ang lahat ng mga propeta at ang kautusan hanggang kay Juan ay nagsipanghula.

14 At kung ibig ninyong tanggapin, ay siya'y si Elias na paririto.

15 Ang may mga pakinig upang ipakinig, ay makinig.

Si Jesu-Kristo mismo ang nagpatunay na si Juan Bautista ay natupad ang Malakias, ang ika-3 kabanata, nang sabihin Niya na siya ang mensahero na mauuna sa Kanyang harapan at maghanda ng daan. Hinarap ni Jesus ang mga tao sa katotohanan na sila ay lumabas upang makita ang isang propeta, at may isang propeta, isa na may Salita ng Diyos; gayon ma'y higit pa siya sa isang propeta. Siya rin ay isang mensahero, na nagpapahayag na si Jesu-Kristo ang Anak ng Diyos ay naroon upang tubusin ang mundo - na ang Kasulatan ay natutupad sa kanilang panahon. Ito ay ginawa siyang higit pa sa isang propeta. Ginawa siyang tagapagpauna na ipapadala Niya sa henerasyong ito (ni Juan) ng tipan na ginawa ng Diyos kay Abraham.

Ngayon, kung mayroong isang propeta-mensahero sa ikadalawampu siglo upang unahan ang ikalawang pagdating ni Jesu-Kristo, ang mensaherong ito ay lilitaw na ang parehong uri ng isang hindi kasukat na tao tulad ni Juan. Magiging kontrobersyal din siya gaya ni Juan. Hindi siya magiging sikat. Sa katunayan, ang anumang katanyagan na makukuha niya sa mga unang araw ng kanyang ministeryo ay walang alinlangan na mawawala sa kanya kapag nagsimula siyang magsalita ng katotohanang ibinigay sa kanya ng Diyos. Gayon din si Kapatid na Branham, na nagtamasa ng napakalaking katanyagan at pagtanggap hangga't nangaral siya ng banal na pagpapagaling, at hangga't may mga himala, nang walang doktrina.

Ngunit nang dalhin niya ang mensahe na ipinadala sa kanya ng Diyos upang dalhin, pagkatapos na magsimula ang tanda ng banal na pagpapagaling at ang muling pagbabangon sa buong mundo (upang maakit ang atensyon ng mga tao upang maipahayag niya ang Salita ng Diyos), maraming tao ang hindi na sumunod sa kanya. Sinabi nila na mali siya sa kanyang doktrina. Ngunit siya ay tao ng Diyos para sa oras na ito at ang mga hinirang ay yaong mga kumikilala sa kanya at naniwala sa kanya, kung paanong mayroong mga hinirang, pinili, at itinalaga ng Diyos noong araw ni Juan Bautista na nakakita, nakilala, at sumunod sa kanya. Naniwala sila nang sabihin ni Juan, "...Narito, ang Cordero ng Dios, na nagaalis ng kasalanan ng sanglibutan!" Naniwala sila kanya at tinanggap ang Mesiyas.

Ang mga Banal na Kasulatan ay nagpapatotoo na lahat ng tumanggap at naniwala kay Jesucristo ay unang nakarinig ng mensahe ng sugo na naghanda ng daan sa harapan Niya.

Maging sa Mga Gawa nang matagpuan ni Pablo ang mga nasa Efeso na hindi nabautismuhan nang tama, sinabi niya, "...*Kung gayo'y sa ano kayo binautismuhan? At sinabi nila, Sa bautismo ni Juan.*" Ibig sabihin, una nilang narinig ang mensahe ni Juan, pinaniwalaan ito, at nang ipangaral ni Pablo sa kanila si Jesus, sila ay muling binautismuhan sa pangalan ng Panginoong Jesu-Kristo.

Ang ministeryo ni Kapatid na Branham ay nagbukas ng mga mata ng mga mananampalataya, ang mga hinirang ng Diyos, na mas malawak kaysa sa anumang panahon. Mas marami pa silang nakita sa mga ginawa at patuloy na ginagawa ng Diyos sa henerasyong ito, ngunit kasabay nito ay binulag nito ang mga mata ng mga naging tumigas at nakatakda sa kanilang mga tradisyon.

Ang ilan ay mahahanap ang mga salitang ito na nakakasakit; ngunit kung paanong sinabi ni Pablo ang mga bagay na kanyang sinalita ay mula sa Diyos, kaya naniniwala ako na panahon na upang sabihin natin sa mundo na dinalaw ng Diyos ang henerasyong ito, sapagkat nagpadala Siya ng isang makapangyarihang propeta sa ating gitna. Siya ay higit pa sa isang propeta; siya ay isang taong ipinadala mula sa Diyos na may mensahe. Mahalaga na marinig ang mensaheng iyon. Sinabi ng propetang si Amos, sa ilalim ng inspirasyon, "*Tunay na ang Panginoong Dios ay walang gagawin, kundi kaniyang ihahayag ang kaniyang lihim sa kaniyang mga lingkod na mga propeta.*" (Amos 3:7) Upang patunayan na ang buhay ni Kapatid na Branham ay akma sa Kasulatan, at na Siya ay higit pa sa isang propeta para sa panahong ito, isaalang-alang ito: Siya ay hindi lamang binanggit ni Kristo, "Tunay na unang darating si Elias at isasauli ang lahat ng mga bagay," ngunit binanggit din siya ni Juan na Tagapaghayag sa Apocalipsis 10:7,

7 Kundi sa mga araw ng tinig ng ikapitong anghel, pagka malapit nang siya'y humihip, kung magkagayo'y ganap na ang hiwaga ng Dios, ayon sa mabubuting balita na kaniyang isinaysay sa kaniyang mga alipin na mga propeta.

Nagdala si Kapatid na Branham ng serye ng mahahalagang sermon noong 1960 na pinamagatang "Ang Pitong Panahon ng Simbahan" batay sa Pahayag, mga kabanata 2 at 3. Ang mga sermon ay may pundasyon sa katotohanan na ang bawat isa sa pitong simbhang Asyano na binanggit sa mga kabanatang ito ay maihalalintulad sa isang panahon sa kasaysayan ng simbahan. Ang isang detalyadong pagtalakay sa mahahalagang paghahayag na dinala ni Kapatid na Branham sa mga sermon na ito ay masyadong mahaba upang iharap dito; gayunpaman, ang hard bound volume na pinamagatang "Apocalipsis ni Jesus Christ" ay naglalaman ng transcript ng "Ang Pitong Panahon ng Simbahan" sermons at maaaring makuha mula sa;

The Word Publications, P.O. Box 10008, Glendale, AZ 85318 USA

o mula sa,

Spoken Word Publications, P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 USA.

Sa madaling sabi, sa Apocalipsis, kabanata 2 at 3, ang bawat mensahe sa bawat simbahan ay

nagsisimula sa: "*Sa anghel ng iglesia sa (Efeso) (Smirna) (Pergamo) (Tiatira) (Sardis) (Filadelfia) (Laodicea) ay isulat mo:...*" Nang si Kapatid na Branham, sa ilalim ng inspirasyon ng Diyos, ay nagdala ng paghahayag ng misteryo nitong pitong kapanahunan ng simbahan, sa pamamagitan ng pamumuno ng Banal na Espiritu at banal na pangitain, tinukoy niya ang mga hangganan ng mga kapanahunang ito sa kasaysayan. Ang salitang "anghel" ay ipinahayag na nangangahulugang "mensahero" sa application na ito. Ipinahayag din ng Diyos sa kanya ang pangalan ng bawat mensahero sa bawat kapanahunan. Halimbawa, si Pablo ang unang mensahero sa unang kapanahunan ng simbahan. Ang edad na iyon ay nagsimula noong mga 53 A.D. at tumagal hanggang mga 170 A.D., ang panahon kung kailan nagsimulang humina ang kapangyarihan ng Diyos sa Kanyang simbahan. Ang mga kondisyon sa katumbas na simbahang Asyano ng Efeso, na ipinahayag ng Espiritu kay Juan na Tagapaghayag, gaya ng ibinigay sa Apocalipsis, mga kabanata 2, mga bersikulo 1 hanggang 7, ganap na akma sa espirituwal na mga kalagayan ng simbahan, sa mga hindi mananampalataya na naroroon, at sa antikristo sa panahong iyon sa kasaysayan ng simbahan.

Itinuro ng pangalawang mensahero ang parehong doktrina at pinanghahawakan ang parehong mga katotohanang itinuro ni Pablo. Ang edad na ito ay tumagal mula sa mga taong 170 hanggang sa taong 312. Ang mensahero sa panahong ito ay walang alinlangan na si Irenaeus.

Ang ikatlong kapanahunan ng simbahan ay ang Pergamo, simula bago ang konseho ng Nicea, noong 325, at tumagal hanggang sa simula ng Panahon ng Kadiliman noong taong 606. Ang mensahero ay isang lalaking nanggangalang Martin.

Pagkatapos ay dumating ang Panahon ng Tiatira, sa panahon ng Madilim na Panahon hanggang 1520, na ang mensahero ay si Columba. Siya ay tunay na tao ng Diyos, na may hawak na mensahe sa katapusan ng panahong iyon, nagsisikap na magdala ng ilang katotohanan at ilang liwanag sa isang espirituwal na madilim na mundo.

Ang edad ng Sardis ay sumaklaw sa mga taong 1520 (panahon ng repormasyon) hanggang 1750. Ang mensahero ay si Martin Luther. Ang Apocalipsis kabanata 3, bersikulo 2, ay nagsasalita ng kakulangan ng buhay sa simbahan. Binili ni Martin Luther kung ano ang kailangan - buhay sa iyon na patay, madilim, at mapanglaw. Walang ilaw noong Panahon ng Kadiliman. Ang antikristo ay nakakuha ng ganoong paghawak na ang simbahan ay nagbigay ng lahat para sa pera, kabilang ang kaligtasan sa mga tao, nang si Martin Luther ay lumabas na may unang liwanag para sa araw na iyon, na sumisigaw, "*Ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya.*"

Pagkatapos ay ang Ginintuang Panahon, ang Panahon ng Filadelfia, ang kapanahunan ng pagmamahalang magkakapatid, ay dumating mula noong mga 1750 hanggang sa pagliko ng ikadalawampu siglo, nang unang bumagsak ang Banal na Espiritu, noong 1906 sa Azusa Street, sa kanlurang baybayin ng Amerika. Walang alinlangan na si John Wesley, kasama ang kanyang mensahe ng pagpapakabanal, ay isang taong ipinadala mula sa Diyos upang isakatuparan at tuparin ang Kasulatan na isinulat ni Juan na Tagapaghayag sa Isle ng Patmos para sa panahong ito.

Ang ikapitong edad ay ang Panahon ng Loadicea. Ito ang ating araw. Maaaring hindi ko patunayan nang husto ang unang anim na kapanahunan, ngunit tiyak na dapat nating tingnan ang mga kalagayan ng simbahan ngayon at makita na ito ay akma sa simbahan ng Laodicea. Ang Kapanahunan ng Laodicean, ang kapanahunan na ang ibig sabihin ay "mga karapatan ng mga tao", kung saan, kung hindi gusto ng mga tao ang ipinangangaral ng mangangaral, kumuha na lamang sila ng isa pang mangangaral. Isinulat ni Juan ang tungkol sa Panahon ng Laodicea sa Apocalipsis kabanata 3, mga bersikulo 14 hanggang 22,

14 At sa anghel ng iglesia sa Laodicea ay isulat mo: Ang mga bagay na ito ay sinasabi ng Siya Nawa, ng saksing tapat at totoo, ng pasimula ng paglalang ng Dios:

15 Nalalaman ko ang iyong mga gawa, na ikaw ay hindi malamig o mainit man: ibig ko sanang ikaw ay malamig o mainit.

16 Kaya sapagka't ikaw ay malahininga, at hindi mainit o malamig man, ay isusuka kita sa aking bibig.

Ano ang nagmumula sa bibig ng Diyos? "*Ang tao ay hindi mabubuhay sa tinapay lamang kundi sa bawat salitang lumalabas sa bibig ng Diyos.*" Kung tatanggapin ng mga tao ngayon na tinatawag ang kanilang sarili na mga Kristiyano ang Salita ng Diyos bilang Salita ng Diyos, hindi na sila magiging maligamgam; sila ay magiging mainit. May mga kahit na may sapat na katotohanan na halos hindi alam na si Jesucristo ang Tagapagligtas ng mundo, ngunit binago nila ang Ebanghelyo. Tingnan mo na lang ang kalagayan ng simbahan ngayon. (Alalahanin na hindi ito ang aking mga turo; ang mga ito ay mga turo ni Kapatid na Branham. Sinabi ni Kapatid na Branham na ang simbahan ngayon ay mayaman; ito ay nadagdagan, na may mga kalakal; sinasabi nito na wala itong kailangan, ngunit kasabay nito, ayon sa Apocalipsis kabanata 3, bersikulo 17, "*...at hindi mo nalalamang ikaw ang aba at maralita at dukha at bulag at hubad:*" at ang pinakanakakaawa sa lahat ay ang "*hindi nito nalalaman.*" Ipinaliwanag pa ni Kapatid na Branham ang mga kundisyon ng kapanahunang ito sa kanyang sermon na pinamagatang "*At Hindi Alam Ito*" na ipinangaral sa Jeffersonville, noong Agosto, 1965.

Hindi kailanman bago, ang simbahan - iyon ay organisadong Kristiyanismo - ay naging napakayaman, napakalaki ng mga kalakal. Ang ilan ay nagmamay-ari ng mga apartment complex, shopping center, kahit mga pabrika. Sa Italya, ang isa sa malalaking negosyo ay hindi man lang nakapaghalal ng mga opisyal hanggang sa ipinadala ng Simbahang Romano ang proxy ng mga boto nito, napakalaki ng bloke ng stock na pag-aari ng simbahang iyon. Ano ang karamihan sa mga mangangaral ngayon, kung hindi mga tagasulong? Ang pinakamatagumpay ay yaong maaaring mag-promote, mag-organisa, at magtanghal ng isang programa na may gayong libangan mula sa pulpito na dumami ang mga tao - gayundin ang mga handog at mga gusali. Sila ay naging mga tagapaglibang ng kanilang mga kongregasyon. Ang TV at radyo ay nagdadala ng kanilang mga mensahe ng libangan. Nagbabayad pa sila sa mga singer nila. Nasaan ang pamumuno ng Espiritu Santo? Ito ang mga bagay na isinisigaw ni Kapatid na Branham laban sa henerasyong ito. Tiyak na hindi siya pinaniwalaan ng mundo; hindi nila siya tinanggap.

Si Juan ay nagpatuloy sa Apocalipsis 3:18,

18 Ipinapayo ko sa iyo na ikaw ay bumili sa akin ng gintong dinalisay ng apoy, upang ikaw ay yumaman: at ng mapuputing damit, upang iyong maisuot, at upang huwag mahayag ang iyong kahiyahiyang kahubaran; at ng pangpahid sa mata, na ipahid sa iyong mga mata, upang ikaw ay makakita.

Alalahanin na ang mga Pariseo ay nag-aangkin na may liwanag, samakatuwid sila ay mga bulag. Isinasamo ko sa iyo, tulad ng ginawa ni Kapatid na Branham, na kumuha ng pampahid sa mata, na tingnang muli ng mabuti ang ginawa ng Diyos upang ikaw din ay magkaroon ng pampahid sa mata at maniwala na binisita ng Diyos ang henerasyong ito, na Siya ay nagpadala ng isang propeta, oo, higit pa sa isang propeta - ang mensahero sa Kapanahunan ng Iglesia ng Laodicea, isang lalaki na ang pangalan ay William Branham, na nasa kanya ang espiritu ni Elias.

Tingnan ang huling kalagayan nitong kapanahunan ng simbahan. Ayon sa Banal na Kasulatan, si Jesus Mismo ang nagsabi, *"Narito ako'y nakatayo sa pintuan at tumutuktok:"* Ang Kasulatang ito ay ginamit nang mali sa loob ng maraming taon ng may mabuting layunin na mga ministro, na nagsasabi na si Jesus ay kumakatok sa pintuan ng puso; ngunit ang mas malapitang pagtingin ay nagpapakita na si Jesu-Kristo Mismo ang pinaalis sa Kanyang sariling simbahan sa huling kapanahunan ng simbahan. Ito ay naging walang Kristo. Hindi na nila kailangan ang Diyos: mayroon silang pera, mga programa, mga sistema. Sinabi mismo ni Billy Graham na kung ang Banal na Espiritu ay aalisin sa lupa, siyamnapung porsyento ng mga aktibidad ng simbahan ay magpapatuloy, ibig sabihin ay sampung porsyento lamang ang pinapatnubayan ng Espiritu Santo. Ang iba pang siyamnapung porsyento ay gawa ng tao na programa. Hindi nila kailangan si Kristo Ito ang araw kung kailan nakatayo si Jesus sa pintuan ng Kanyang sariling simbahan, na nagsasabi, *"Narito ako'y nakatayo sa pintuan at tumutuktok: kung ang sinoman ay duminig ng aking tinig at magbukas ng pinto, ako'y papasok sa kaniya, at hahapong kasalo niya, at siya'y kasalo ko."*

Dinala ko sa inyo ang mga kapanahunan ng simbahan na ito nang maikli sa kabanatang ito. Ngunit, sasabihin ko sa inyo ang pangyayaring ito sa buhay ni Kapatid na Branham: nang matapos niyang ipangaral ang serye ng mga mensaheng ito, dinala sa inyo nang maikli sa kabanatang ito, itong Haliging Apoy na madalas kong binanggat sa mga nakaraang kabanata ay bumaba sa kongregasyon ng humigit-kumulang anim na raang tao, at ang pagmuni-muni nitong Haliging Apoy ay iginuhit ang pitong kapanahunan ng simbahan sa dingding, tulad ni Kapatid na Branham ay iginuhit ang mga ito sa isang pisara. Marami ang nakakita at naniwala dito. Hindi ito tinanggap ng iba, kahit noon pa man.

Di-nagtagal pagkatapos nito, isang eclipse ng buwan ang naganap. Ang mga larawan ng eklipse na ito, na inilathala sa mga magasin at pahayagan sa buong mundo, ay nagpakita ng parehong mga palatandaan, ang parehong kadiliman, ang parehong liwanag, at ang ikapitong kapanahunan ng simbahan, kung saan sinabi ni Zacarias, "Magkakaroon ng liwanag sa oras ng gabi," gaya ng iginuhit sa pisara ni Kapatid na Branham at pinagtibay ng Haliging Apoy. Ang mga bagay na ito ay hindi lamang ipinahayag sa lupa, kundi ang mga ito ay ipinahayag sa langit sa itaas. Dahil dito, sinasabi ko na ang ating Kapatid na Branham ay higit pa sa isang propeta; siya ang mensahero sa ikapitong kapanahunan ng simbahan.

Sinabi ni Jesus tungkol sa katapusan ng panahon, *"At kung paano ang mga araw ni Noe, gayon din naman ang pagparito ng Anak ng tao."* Mateo 24:37. Sa Lucas ika-17 kabanata, sinabi rin Niya, *"Datapuwa't nang araw na umalis sa Sodoma si Lot, ay umulan mula sa langit ng apoy at asupre, at nilipol silang lahat: Gayon din naman ang mangyayari sa araw na ang Anak ng tao ay mahayag."* Lucas 17:29-30. Ngayon sa mga araw ni Noe, si Enoc ay dinampot, kinuha, bago pa man dumaan si Noe sa panahon ng kaguluhan. Ito ay kumakatawan sa iglesya ngayon na inalis bago ang kapighatian, na-rapture palayo, at iba pang dumaraan sa kapighatian at umahon sa kabilang panig. Ngunit tulad noong mga araw ni Lot, mayroong tatlong grupo: ang masasamang tao ng Sodoma at Gomorra na nawasak, ang mga mananampalataya tulad ni Lot na nasa Sodoma, at ang mga hinirang, si Abraham at ang mga nasa kanyang tolda sa ilang.

Maaari nating tingnan ang kasamaan gaya noong mga araw ni Lot; makikita natin ang pag-aasawa at pagbibigay sa kasal, ang pag-inom at ang sodomiya, at lahat ng iba pang anyo ng imoralidad sa ating paligid ngayon. Ngunit tandaan ito, na ang Banal na Kasulatan ay hindi masisira, at sinasabi nito na pagdating ng kasamaan ay magtataas ang Diyos ng isang pamantayan laban dito sa ating panahon. Kaya't hindi lamang tayo dapat tumingin upang makita ang kasamaan na nagaganap bago ang Anak ng tao ay nahayag, ngunit kailangan din nating tumingin upang makita ang pamantayan na itataas mismo ng Diyos sa ikadalawampu siglong ito, bago ang pagdating ng Panginoong Jesu-Cristo, ang katapusan ng lahat ng mga bagay, ang paghahayag ng mga hiwaga ng Diyos, upang tayo rin, tulad ni Abraham, na mga hinirang, ay maaaring makita na ang Diyos ay dumalaw sa atin sa henerasyong ito.

Ngayon, paano ito ginawa ng Diyos noong panahon ni Abraham? Si Abraham ay nakaupo isang araw sa pintuan ng kanyang tolda nang may tatlong lalaki na umahon. Tumindig si Abraham at sinabing *"Elohim."* Tinawag niya siyang *"Panginoon."* Ang isa sa mga mensaherong iyon ay ang Diyos sa katawang-tao, o hindi siya kailanman tatawagin ni Abraham na Elohim. Ang dalawa pang mensahero ay umalis at nagtungo sa Sodoma, isang uri ng mundo, at nangaral ng pagsisipi, at ang mga makikinig ay lumabas na kasama nila. Ngayon ay ibibigay ko ito nang napakadaling hindi upang pukawin ka, ngunit upang mabasa mo ito at marinig ito gaya ng sinabi ni Kapatid na Branham: Ang isa na nanatili kasama ni Abraham sa kanyang tolda - anong katangian ang Kanyang ipinakita kay Abraham? Tumawa si Sarah sa loob ng kanyang sarili sa tolda sa likod Niya at sinabi Niya, *"Bakit tumawa si Sarah?"* Iyan ang katangian ng Diyos na nahayag bago bumagsak ang paghuhukom sa Sodoma at Gomorra.

Anong katangian ang ginamit ni Jesucristo, ang Anak ng Diyos Mismo, upang patunayan sa Kanyang mga disipulo na Siya ang Anak ng Tao? Habang siya ay nasa ilalim pa ng puno, si Natanael ay nakita ni Jesus, sapagka't nang sila'y yumaon at makuha si Natanael at dinala siya kay Jesus, sinabi ni Jesus, *"Narito, isang Israelita na walang daya."* Sumagot si Natanael sa Kanya at nagsabi, *"Buweno, paano mo nalaman kung sino ako?"* Sinabi niya, *"Nakita kita habang nasa ilalim ka pa ng puno."* Ipinakita ni Jesus ang isang katangian ng Diyos, at tinanggap iyon ng mga tao bilang Diyos na nakatayo sa harapan nila, ang Mesiyas.

Ngayon tatanungin ko kayo, ang libu-libo na nakakita sa ministeryo at buhay ng ating Kapatid

na Branham, kung siya ba ay tumayo at tumalikod sa isang kongregasyon, at tinawag ang mga tao sa pangalan, at sinabi sa kanila ang mga lihim ng kanilang puso - mga taong hindi pa niya nakilala noon? Maaari mong sabihin, "Sinabi mo ba na siya ay higit pa sa isang propeta, na siya ay Diyos?" Hindi, ngunit masasabi ko na ang Salita ay Diyos - at na ang Salita ay nasa taong ito - at na ang Diyos ay nagpapakita ng Kanyang sarili sa henerasyong ito sa pamamagitan ng Mga Gawa ng Espiritu Santo sa isang lalaki na Kanyang pinili mula sa sinapupunan ng kanyang ina upang maging isang propeta ng Diyos. Siya ay tumayo upang ipakita at ihayag nang malinaw ang Anak ng tao, upang ang mga tao na mga hinirang ng Diyos ay maunawaan sa kanilang mga puso kung ano ito ay tulad ng upang maging katulad ni Hesus. Para sa henerasyong ito ay nakalimutan kung ano Siya ay tulad.

Kinailangan nilang basahin sa mga Banal na Kasulatan "Sabihin ang mga bagay na ito... maniwala nang walang pag-aalinlangan... manampalataya, at ang mga bagay na ito ay magaganap... mas dakilang mga bagay kaysa dito ang iyong gagawin." Ngunit sino ang gumagawa ng mga ito hanggang ang Diyos ay nagpadala ng isang tao, puspos ng Kanyang Sarili, napakahiwalay sa kasalanan, napaka-orden ng Diyos sa Kanyang Salita, na kaya niya, tulad ng isang nakatayo sa tolda ni Abraham, tumalikod at tinawag ang kanilang pangalan at ihayag ang mga lihim ng kanilang mga puso. Gaya ng sinabi natin noon, ito ang huling katangian bago tumama ang paghuhukom sa Sodoma at Gomorrah. Ito ang aking mga salita, at ang kanya: *"Ganito ang sabi ng Panginoon, iyon ang huling katangian ng Diyos na makikita ng henerasyong ito bago dumating ang paghuhukom sa mundo."*

Noong unang nagpakita ang Diyos kay Abraham, ito ay nasa init ng araw. Ngayon hindi ba sa init ng araw noong Hunyo 11, 1933, na unang nagpakita ang Haliging Apoy sa ibabaw ng propeta ng Diyos sa Ilog ng Ohio? Ilang libong tao ang nakasaksi nito noong araw na iyon. Ito ay isang mahabang panahon bago dumating si Kapatid na Billy Graham na nangangaral. Ngayon ay ipaalala ko rin sa inyo na may dalawang lalaki ngayon na prominente sa mundo ng relihiyon na ang mga pangalan ay nagtatapos sa "ham." Tandaan na pinalitan ng Diyos ang pangalan ni Abram ng Abraham ("ham" bilang bahagi ng pangalan ng Diyos, Elohim). Kung mayroong tatlo na pumunta sa tolda ni Abraham, at ipinahahayag ko sa iyo na tinupad ni Kapatid na Branham ang Lucas 17:30 sa pamamagitan ng paghahayag ng Anak ng tao, kung gayon ay mayroon ding dalawang saksi na bababa at mangaral sa mundo.

Isaalang-alang sina Dr. Billy Graham at Rev Oral Roberts, dalawang lalaking kilala sa buong mundo, sa buong bansa sa pamamagitan ng TV, radyo, at mga magasin. Ang Isa na nanatili kasama ng mga hinirang noong panahon ni Abraham ay hindi kilala. Nagpakita lamang siya kay Abraham. Hindi lang niya sinabi kay Abraham noon pa man ang ipinangakong paghatol kundi sinabi rin niya kay Abraham na darating ang isang ipinangakong Anak. Siya ang nagpahayag ng katangiang iyon kay Abraham, at nang makita ito ni Abraham, pinaniwalaan niya ito. Nakikita mo ba ang parehong uri, *"Datapuwa't nang araw na umalis sa Sodoma si Lot,... Gayon din naman ang mangyayari sa araw na ang Anak ng tao ay mahayag."*

Upang linawin, noong narito si Jesucristo, Siya ay kilala sa tatlong titulo. Sa Kasulatan, Siya ay tinawag na Anak ng tao, Anak ng Diyos, at Anak ni David. Ngayon habang Siya ay naririto, tinawag Niya ang Kanyang sarili na Anak ng tao nang palagian dahil siya ang propeta. Ito ay makikita sa Ezekiel ay tinawag ng Diyos na 'anak ng tao', sapagkat ang "propeta" ay

nangangahulugang "anak ng tao." Si Ezekiel ang propeta hanggang sa kanyang panahon, tulad ni Jesucristo na Propetang iyon na sinabi ni Moises, "Magbabangon ang Diyos ng isang katulad ko." Si Jesus ang Propetang iyon, ngunit sa buong panahon ng simbahan, si Jesucristo ay kilala bilang Anak ng Diyos, nabuhay at niluwalhati. Siya ay magiging Anak pa ni David sa Milenyo. Siya ay uupo sa trono ng Kanyang Amang si David at makikilala bilang Anak ni David. Ngunit kung mapapansin mo, sa Lucas 17:30, "*Gayon din naman ang mangyayari sa araw na ang Anak ng tao ay mahayag.*" Anong araw? Gaya noong araw ng Sodoma. Ngunit ano ang nahayag noong araw na iyon? Hindi ba't ang Diyos ay nagpakita sa laman bilang isang propeta kina Abraham at Sarah, bago ang darating na anak, si Isaac, na isang tipo ni Kristo?

Ngayon, kung muling ihahayag ni Jesus ang Kanyang sarili bilang Anak ng tao sa huling araw na ito, kung gayon kinakailangan na ang Espiritu ng Diyos ay dumating muli sa mga tao sa isang propetang pinagtibay ng Salita na magtuturo sa Simbahan sa pagdating ng ang Anak ng Diyos, si Jesu-Kristo. (Nakita n'yo, Siya ay Anak ng tao noong narito siya; ngayon Siya ay Anak ng Diyos; at kung Siya ay ihahayag bilang Anak ng tao bago Siya ang Anak ni David, ito ay dapat na nasa isang propeta.) Kaya para maging tapat ang Diyos sa Kanyang Salita, kailangan Niyang magpadala ng propeta. Hinahanap namin ang propetang iyon. Ipinadala siya ng Diyos at kilala natin siya bilang William Branham, ngunit inihayag niya sa atin ang Anak ng tao, Si Hesukristo ay siya ring kahapon, ngayon at magpakailanman - isang tagatukoy ng mga pag-iisip at layunin ng puso, na naghahayag ng katangian ng Diyos na mismong ipinahayag ng Diyos kay Abraham bago ang paghatol ay tumama sa Sodoma at Gomorra.

Sinasabi ko na siya ay higit pa sa isang propeta. Ang Salita ay nasa kanya at ang Salita ay Diyos. Ang pagtanggap sa kanya at sa kanyang mensahe ay pagtanggap sa Diyos. Kung paanong si Samuel ay nasa lugar ng Diyos sa mga taong iyon sa kanyang panahon, gayundin ang ating Kapatid na Branham sa lugar ng Diyos sa mga tao ng henerasyong ito. Nang itakwil nila si Samuel, sinabi ng Diyos, "*Itinakuwil nila Ako!*" Kapag tinanggihan mo ang isang propetang ipinadala ng Diyos, tinatanggihan mo ang Diyos. Kung hindi mo ito nauunawaan - sino ito, sa Moises nang siya ay lumuhod sa pagitan ng Diyos at ng mga tao at sinabing, "*Kunin mo ako, kaysa kunin ang mga tao*"? Iyon ay si Kristo kay Moises. Ang Salita ay nasa kay Moises, at ang Salita ay dumating kay Moises, at ibinigay niya ito kay Aaron, at siya ay naging sa Aaron, "sa halip na Diyos," (Exo 4:16) at si Aaron ay naging kanyang tagapagsalita, isang propeta ni Moises. Kahit na tumayo ako at sabihin ang mga bagay na ito sa iyo ngayon at sabihin ang mga salita na ibinigay ng Diyos kay Kapatid na Branham, kung gayon hindi ako propeta ng Diyos, ngunit ako ay isang propeta ng propetang pinili ng Diyos na magsalita sa pamamagitan ko.

Sa kanyang aklat sa mga kapanahunan ng simbahan, sinabi ni Kapatid na Branham na may ilan na sasamba sa kanya, at naniniwala na siya ang Mesiyas, ngunit sinabi niya sa amin na huwag maniwala dito. Sinabi niya na hindi niya kailangan ng mas mataas na lugar ng karangalan kaysa sa mayroon si Juan Bautista. Siya ay higit pa sa isang propeta. Isa siyang mensahero. Ang Salita na dinala niya ay ang Diyos sa henerasyong ito - ngunit sinabi niya na siya ay aking kapatid - at pinaniniwalaan ko ito.

Dinalaw ng Diyos ang henerasyong ito - na may higit pa sa isang propeta - kasama ang isang mensahero na may mensahe, upang paunahan ang ikalawang pagdating ni Hesukristo.

<http://www.believersnewsletter.org>

info.bnl.ministries@gmail.com